

tighed. Han har malet Billeder i et Antal af over 20, paa hvilke han har fremstillet de ældste Træer, der findes i Landet. Flere af disse Træer gaa tilbage til Historiens Begyndelse, og et enkelt, nemlig et Træ i Søgerspris, er endog saa over 1000 Aar gammelt. Der er ingen Tvivl om, at det, at faae Mindet om disse Træer bevaret, har Betydning baade for Skovvæsenet og Kunsthistorien. Overførster Müller udtaler udtrykkeleg i en meget varm anbefaling af Andragendet, at det vil have den allerstørste Betydning for Skovvæsenet, nu da de ældre Træer omkring i Stoven ere i Færd med at forsvinde og snart ville være helt forsvundne, at i det Mindste Mindet om disse gamle Træer bevares. Hvilken Betydning det har i kunsthistorisk Henseende, skal han, siger han, ikke komme ind paa, skjøndt det forekommer ham, at det ogsaa i saa Henseende vil have betydelig Interesse. Han anbefaler altsaa meget varmt denne Mands Arbejde til offentlig Understøttelse. Det Samme er Tilfældet med Kammerherre Borsaae, som fra et andet Synspunkt, fra det historiske Synspunkt, anbefaler samme Mand og hans Arbejde til Statens Understøttelse. Udvalget har derfor efter de foreliggende Oplysninger, som jo ere til at overse, aldeles ikke været i Tvivl om, at Arbejdet fortjener Paaskjønnelse og fortjener at fremhjælpes. Det er jo af den Slags Ting, som i et lille Land som vort ikke let kunne betales sig for Enkelmand. Derfor har Ministeriet ogsaa som sagt tidligere erkjendt, at der var Noget i det, ved en Gang at give en Understøttelse af 400 Kr., men det er jo klart, at et saadant Arbejde, der tager flere Aar, ikke kan udføres med saa lille en Understøttelse. Det er af disse Grunde, at hele Udvalget har været enig om at foreslaa for Thinget at henvise denne Indstilling til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. — Indstillingen under Nr. 9 angaar et Andragende fra Christiane Müller af Rjøbenhavn om en Understøttelse. Det ses af Betænkningen Nr. 53, at hendes Mand er sindssyg, og at det Meste af hans Pension medgaaar til hans Ophold paa en Sindssygeanstalt. Han har tidligere været Præst i Nørre-Suede og Gistrup Sogne, og hun kan kun bevare sin Stilling og naae at faae sine Børn nogenlunde opdragne ved, at en Del af hendes Mands tidligere Embedsbrødre understøtte hende. Da vi jo have flere Understøttelser paa Finantsloven til Præster, der befinde sig paa Sindssygeanstalter, har Udvalget ment, at det var rimeligt, at man ogsaa ydede denne Kone nogen Understøttelse til Hjælp til hendes

Mands Ophold paa Sindssygeanstalten, saa at hun, medens det staar paa, ikke behøver at være udfat for Næringsforger. Udvalget er enig om at foreslaa dette Andragende henvist til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. — Seg maa maasse med det Samme udtale mig om et Andragende, der ere foreslaaet henvist til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af et Mindretal, det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dimejen). Det er Indstillingen under Nr. 8; Flertallet har ikke kunnet være med til denne Indstilling, som det udtrykkeleg hedder „under de nuværende Forhold“, thi Flertallet erkjender ellers, at det netop er et af de Steder, hvor der er Trang til en Kirke, og hvor der er viist megen betydelig Dpofrelse fra Beboernes Side. Det er i Eltang Sogn ved Rolding; Kirken skulde ligge i Nørre Bjert og skulde benyttes af en Befolkning paa 164 Familier med c. 787 Personer, et saadant Familieantal med saa mange Personer er tilstrækkeligt til, at der kan være Trang til en Kirke, saa meget mere, som deres nuværende Kirkevei er over en Mil, og de fleste af Befolkningen ere Smaakaarsfolk, som ikke have Rjoretøier, Siflere, mindre Hartkornsciene og Indsiddere, saa der kunde være megen Grund til netop paa det Sted at faae en Kirke. Det ses ogsaa, at Kaldet er saa stort, at det nogenlunde godt kan bære en Præst mere, og der kunde være saa meget mere Grund til at gaa ind paa Befolkningens Ønske, som Offerberedvilligheden har givet sig tilkjende ved, at disse ingenlunde formuende Beboere selv have skjenket mellem 5 à 6,000 Kr. til Kirken, andetnedsfra have de faaet 4,000 Kr., altsaa i Alt omtrent 10,000 Kr. Det er en saa stor Offerberedvillighed, at der ikke kan være Tvivl om, at Rigsdagen under andre Forhold vilde være rede til at medvirke til, at de kunde faae en Understøttelse til deres Kirke, og naar Flertallet derfor ikke har været med til at anbefale Indstillingen, er det ikke, fordi Flertallet har mindre Barme for denne Sag, ingenlunde, men man har været bange for, at man snarere vilde staa end gavne Sagen ved at drage den frem nu; thi naar vi erindre den Skjæbne, Forslagene om Frederiksbjerg Kirke og Stige i Lumby Sogn ved Odense og en tredje i Wendshjæl have faaet i de senere Aar, saa maa det vist indrømmes, at Sagen ikke kan have Gavn af at blive dragen frem. Naar lignende Forslag om Understøttelse den ene Gang efter den anden ere blevne forkastede her i Thinget, vil det ikke være til Gavn